

РЕШЕНИЕ

№ 3688

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2916** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по повод на касационна жалба подадена от Изпълнителна агенция „Медицински одит“, чрез юрисконсулт Т. П. срещу Решение от 30.11.2022 г., постановено по Н.А.Х.Д. № 9554/2017 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 27-276-6 от 27.02.2017 г., издадено от изпълнителен директор на изпълнителна агенция „Медицински одит“ /ИАМО/, е което на д-р В. Б. И. основание чл. 116, ал. 1 вр. чл. 117 от Закона за лечебните заведения и е наложена „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лв. за нарушение на Наредба № 30 от 19.07.2004 г. за утвърждаване на Медицински стандарт „Ф. и рехабилитационна медицина“, Раздел VI, т. 2, т. 2.2., подт. 2.2.2. вр. чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения и на основание чл. 116, ал. 1 вр. чл. 117 от Закона за лечебните заведения и е наложена „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лв. за нарушение на чл. 71, т. 2 от Закона за лечебните заведения.

В касационна жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и необоснованост. Твърди се, че АУАН и НП са издадени при спазване на процесуалните правила, вмененото нарушение по чл. 71, ал.

2 от ЗЛЗ е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на санкционираното лице. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение, а процесното НП да бъде потвърдено изцяло. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касторът се представлява от юрк. Г., която поддържа касационната жалба.

Ответникът – д-р В. Б. И. в с.з. не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба, в който се излагат съображения за правилност на въззивното решение и се претендират разноски, аз което е представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор М. счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна съдът е приел, че На основание Заповеди № РД-27-276/15.07.2016 г. и № РД-27-276-1/19.07.2016 г. в периода от 18.07.2016 г. до 22.07.2016 г., включително и Заповед № РД-27-276- 2/25.07.2016 г. в периода от 26.07.2016 г. до 29.07.2016 г. издадени от изпълнителния директор на ИА "МО" е извършена проверка в Многопрофилна болница за активно лечение „Токуда Болница София“ ЕАД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица].

По време на проверката е изисквана медицинска документация и други относими към случая документи. Проведени са разговори и е взето писмено становище от д-р И..

В хода на проверката е установено, че пациентът Й. И. Й. е пролежал в „Токуда Болница София“ ЕАД без прекъсване времето от 25.09.2013 г. до 21.04.2016 г., за който период били издадени 124 броя История на заболяване /ИЗ/ - една от Отделението по нефрология към Клиниката по вътрешни болести, пет от Клиниката по неврохирургия, и останалите 118 - от ОФРМ.

Пациентът е постъпил в Отделението по физикална и рехабилитационна медицина /ОФРМ/ на МБАЛ „Т. Болница С.“ на 25.12.2015 г. в 11:07 ч. с ИЗ № 39351, с диагноза "Последици от счупване на гръбначния стълб", и състоянието му било проследявано ежедневно с декурзуси. В декурзуса от 04.01.2016 г. било отразено, че се изписва без промяна в общото и неврологичното състояние“. Проведените процедури Л. и механотерапия били отразени във фиш за "Проведено физикално лечение" по дни.

При изписването на пациента на 04.01.2016 г. на титулната страница на ИЗ била поставена окончателна диагноза: "Последици от счупване на гръбначния стълб", придружаващи заболявания: "АХ. Хр. нефрит". В приложената към ИЗ епикриза, подписана от д-р И., като придружаващи заболявания били вписани: "Х., Хроничен обострен тубулоинтерстициален нефрит.АХ.". Посочено било, че пациентът се изписва "без промяна", в "стабилно общо състояние". Дадени били указания за Х., и че е желателно рехабилитацията му да продължи в стационарни условия. Указано било провеждането на два контролни прегледа в рамките на 30 дни от изписването на пациента. Насочен бил за наблюдение от личен лекар и специалист - невролог.

Независимо от данните от неврологичния статус на пациента за долна парапареза,

по-тежка за ляв и латентна за десен крак и нарушена възможност за придвижване, в медицинската документация нямало данни за назначени консултации с невролог, нямало назначени и проведени инструментални /Е./ изследвания, които да верифицират състоянието на пациента, както и резултатите от провежданата продължителна еднотипна рехабилитация. Въпреки оскъдните/по документи/ резултати няма данни да е обсъждана медикаментозна неврологична стимулация и електростимулация на пациента. Й. е бил изписан на 04.01.2016 г. в 08:30 ч. от д-р И., като в 09.00 часа на същия ден бил хоспитализиран, отново от нея, в ОФРМ с ИЗ № 120 с приемна диагноза „Последици от счупване на гръбначния стълб, която е идентична с приемната диагноза по ИЗ №39351. Това довело до извода, че той е бил изписан без да се е повлиял от проведения курс на лечение.

Поради това на 21.10.2016 г. свидетелят д-р Г. Д. съставил против д-р В. И., в качеството ѝ на началник на Отделението по физикална и рехабилитационна медицина в МБАЛ „Т. Болница С.“, АУАН № А-27-276- 6/21.10.2016 г., в който описал констатираните нарушения, и ги квалифицирал съобразно разпоредбите на Наредба № 30 от 19.07.2004 г. за утвърждаване на Медицински стандарт "Ф. и рехабилитационна медицина", Раздел VI, т. 2, т. 2.2., подт. 2.2.2. вр. чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ, и на чл. 71, т. 2 ЗЛЗ. Посочено е, че двете нарушения са извършени на 04.01.2016 г. - датата на дехоспитализацията на пациента Й.. Въпреки надлежното уведомяване за съставянето на АУАН, И. не се явила на посочените време и място, за да присъства лично, и съгласно изрично заявеното ѝ желание в писмена форма, АУАН ѝ бил предявен и връчен на 24.10.2016 г.

Въз основа на съставения АУАН изпълнителният директор на И А "МО" издал атакуваното НП.

За да отмени НП, СРС е приел от правна страна, че към датата на постановяване на въззивното съдебно решение за вмененото нарушение е налице изтекла абсолютна погасителна давност по смисъла на 81, ал. 3 от НК, доколкото по делото не е спорно, че същото е извършено на 04.01.2016 г.

Решението на районния съд е правилно.

Правилно районният съд е приложил института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ, поради което оплакванията в касационната жалба по същество досежно извършване на нарушението не следва да бъдат разглеждани от настоящият съдебен състав. Препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административно-наказателното производство - чл.34 ЗАНН урежда сроковете за започване на административно-наказателното производство, а чл.82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл.11 от ЗАНН.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 от НК предвижда, че наказателното преследване се изключва

когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80, ал. 1 т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административнонаказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В цитираната разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член.

В конкретния случай абсолютната давност съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80, ал. 3 от НК. Нарушението е извършено на 04.01.2016 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 04.07.2020 г., както правилно е приел районния съд.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 63д от ЗАНН, във вр. с чл. 143 АПК на ответника по касационната жалба на следва да се присъдят своевременно претендираните разноси по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв., съобразно представения по делото списък.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XI касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.11.2022 г., постановено по НАХД № 9554/2017 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ да заплати на В. Б. И., ЕГН: [ЕГН] сумата от 800 /осемстотин/ лева, представляваща направените по делото разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

